

Istentisztelet, Réde, 2020. augusztus 9. Igehirdető: Bátki Márton Boldizsár

Ének: 165. dicséret 1.: Itt van Isten köztünk, jertek Őt imádni

Imádság: Imádkozzunk Assisi Ferenc szavaival: Uram, adj türelmet, Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni, adj bátorságot, hogy megváltoztassam, amit lehet, és adj bölcsességet, hogy a kettő között különbséget tudjak tenni. Uram, tégy engem békéd eszközévé, hogy szeressek ott, ahol gyűlölnek, hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak, hogy összekössek, ahol széthúzás van, hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz, hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik, hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik. Ó Uram, segíts meg, hogy törekedjem, nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem hogy én vigasztaljak, nem arra, hogy megértsenek, hanem arra, hogy én megértek, nem arra, hogy szeressenek, hanem hogy én szeressek. Mert aki így ad, az kapni fog, aki elveszíti magát, az talál, aki megbocsát, annak megbocsátanak, aki meghal, az fölébred az örök életre. Ámen.

Lekció: Lk 16,19-31.

Textus: Róma 10,5-15.

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztus által!

Nagyon örömteli dolog látni azt, hogy ennyien meghallottuk a hívást, és hitvallással a szívünkbe elindultunk ide az Isten házába, hogy itt Istent magasztaljuk és dicsérjük, és igéjéből tanuljunk. Sokszor elmondtam már, de nem elégszer, hogy bizony az is hitvallás, hogy mi most itt vagyunk. Különösképpen igaz ez, hiszen ma még annak is tanúi voltunk, hogy egy Krisztushoz tartozó család a legkisebb tagját is, Krisztusnak az élet urának, oltalmára bízta a keresztség által. Hitvallás az, hogy itt vagyunk. Mert jelenlétünkkel megvalljuk azt, hogy mi nem a félelem gyermekei, hanem Istennek, Krisztus által fogadott gyermekei vagyunk. Noha nem tökéletesek, de kegyelmet talált gyermekek. Ezt azért fontos elmondani, újra és újra, mert az apostol is erre buzdít bennünket, a mai napra rendelt igeszakaszban. Az Igeszakasz ahogy készültem két hangsúlyos dolgot, szó kapcsolatot hozott elő bennem. Az egyik az, hogy: Mondd el! A másik pedig az, hogy: Halld meg! De mi is az amit meg kell hallani, hogy aztán el tudjuk majd mi magunk is mondani? Egy szóval összefoglalva a választ az evangélium az! Az az örömhír. Az Úr Jézus örömhírét kell hirdetni, mégpedig azt, hogy Ő él, és nekünk ígéri magát minden napra, ha követjük azt az utat amit ő adott, ha elmondjuk azt amit ő tanított. Pál apostol az igeszakaszunk legelején még a mózesi törvényekről beszél, és úgy teszi ezt, hogy azt nem akarja le kicsinyíteni, vagy érvénytelenné tenni, hanem azt szeretné megerősíteni, hogy a törvény cselekedeteinek betartása akkor ér valamit is az ember életébe, hogyha azt úgy cselekszi, azzal az alázattal, hogy nem a magam erejéből, hanem Krisztus kegyelméből igyekszek úgy élni. Hiszen az Úr Jézus sem azért jött, hogy a törvényt eltörölje, hanem, hogy azt megerősítse. Hiszen a Zsidók, a törvényt, mint az Istennel való szövetség jelét kapták. Jézus Krisztus, pedig ugyan annak az Istennek a szövetségének a megerősítő, beteljesítő jele. És Jézus Krisztus és az Ő igéje, az ő törvény magyarázata, és megerősítése, nem egy konzervatív dolog, és nem is egy modern találmány, hanem örök érték örök igazság. Olyan érték ami az örök életre vezet. És azok akik hittel olvassák a Szentírást, és hittel a szívükben jönnek ide az Isten házába azok pontosan tudják azt, hogy amit itt hallanak, az nem más mint Isten igéjének a hirdetése. Nagy felelősségünk, mindannyiunknak, hogy amit itt hallunk, a kegyelem evangéliumát, az örök élet ígését, az Úr Jézus Szeretetét azt, tovább adjuk. Mert az igehirdetés feladata, nem csak a lelkesekre bízott, hanem mindannyiunkra. De az elhívásunk mégsem ugyan arra az igehirdetési szolgálatra, formára szól. Mert ahogyan mindannyiunkat külön gonddal megformált, meg alkotott az Isten, úgy mindannyiunknak bölcs elrendelése szerint külön feladatot, idézőjelesen külön munkaterületet is adott, hogy az evangélium elterjedjen az egész világon. Így hát kedves testvéreim, ahogy nekem úgy nektek is feladatotok, az, hogy hirdessétek az evangéliumot. Szóval és tettel egyaránt. „Mert ha száddal úrnak valld Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.” Nagyon komoly feladat ez, kedves testvéreim, de nem szabad elcsüggedni, vagy megrémülni tőle. Mert az a szeretet, amiről szólnunk kell, az a kegyelem amit hirdetniünk kell. Nem csak másokat erősít meg általunk, hanem bennünket is. Ha az Úr Isten csak azokat hívná a szolgálatba akik alkalmasak arra, akkor nem hogy minket de még a prófétákat és a 12-es tanítványi kört sem hívta volna el. Hiszen a bűn eset miatt mi mind alkalmatlanokká váltunk. DE Krisztusban, és a belé vetett hitünk által, mindannyiunkat alkalmassá tesz arra, hogy Őt szolgáljuk. Nem a magunk erejéből hanem az Ő kegyelméből. Mi ezt a kegyelmet napról napra megtapasztaljuk és napról napra ebből élünk. Így nem tehetjük meg azt, hogy ha már egyszer hallottuk és megtapasztaltuk akkor nem adjuk tovább. Mégis sokan akik Krisztushoz tartozónak vallják magukat akkor szólnak amikor nem hallja őket senki, és akkor hallgatnak amikor mindenki hallaná a bizonyágtételt, mert félnek attól,

hogy az adott környezet amiben vannak nem lesz nyitott az evangéliumra. De az apostol is sőt maga az Úr Jézus is arra bátorít, hogy ne féljete megvallani hiteteket. Lesznek akik nem hisznek nektek, de lesznek olyanok is akik pedig a ti hitetek alapján jutnak el arra a felismerésre, hogy mennyire szereti Őket az Isten. Pál apostol azt írja idézve az ószövetségből, hogy: „Aki hisz öbenne, nem szégyenül meg.” ez akkor tűnik csak felelőtlen ígéretésnek, ha földi távlatokban gondolkozunk, itt a földön vannak kudarcaink, hiszen a kísértő ott vet gáncsot ahol tud. De akik Istenben bíznak, akik az Úr Jézusban hisznek, és életüket a Szentlélek vezetésével élik, azok azon a bizonyos utolsó napon, amikor meg kell állni az Igaz Bíró ítélőszéke előtt nem fognak meg szégyenülni, és ez az ami igazán fontos. Mert itt a földön az ember keze által alkotott dolgok mind elmúlnak. De az Isten megtartó kegyelme, és bűnbocsátó szeretete, túl mutat a földi világon. És ez a szeretet rád is vár, téged is magához ölel! Pál apostol nem kér mást Róma-beliéhez írott levelében a Római gyülekezettől, és tőlünk sem, mint azt amit az Úr Jézus tanított, és kért.” Menjete el tehát, és tegyete tanítványokká minden népet, megkeresztelve öket az Atyának a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítván Őket, hogy megtartsák mindazt amit én parancsoltam, és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Az evangélium minden korban terjedt és hirdetett. A gazdag ember és Lázár idejében is. A Gazdag is hallotta az evangéliumot még sem élt vele, Lázár pedig meghallott, és örök élete lett általa a mennybe. Nagy a tét, ami a mi elmondásunk és ami a mi meghallásukon múlik. Ezért ne legyünk restek hirdetni, hogy Úgy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy aki hisz öbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. A világnak amiben élünk, nagyon nagy szüksége van arra, hogy meglássa, meghallja azt, aki fényt hoz az életünkbe. Sokan próbálják ellehetetleníteni az evangélium útját, és akadályozni a terjedését. De még a pokol kapui sem vethetnek diadalt azok felett aki az igazságot hirdetik. És hogy mi az igazság azt onnan tudjuk, hogy a hamis dolgok, nem állnak meg az ige mérlegén. Nekünk reformátusoknak fontos, az, hogy ne hagyományokhoz ragaszkodjunk, hanem a Szentírás igazságaihoz, és hogy maga a Szentírás legyen életünk zsinórmértéke. Mert amit az Isten ígér és szól az mindig igaz, és az mindig arra vezet bennünket amerre, haladnunk kell. Sokan vannak, úgy hogy elhagyatottnak érzik magukat, és ez azért van így, mert saját igazságukat, saját útjukat járkák, a nekik rendelt út helyett. Az ilyen embereknek is újra és újra el kell mondani, hogy ne a magad útját akard járni, hanem azt amit az Úr Jézus ad neked. Tőle kell segítséget és útmutatást kérni, és Ő biztos, hogy segíteni is fog. Mert megígérte, hogy nem hagy bennünket árván. Kedves Testvéreim. Az Üdvösségre vezető út, sokszor tűnik nehéznek. De ne féljünk tőle. Merjünk leborulni Isten előtt és tőle segítséget kérni a szolgálathoz. Az Igehirdetéséhez, az ige cselekvéséhez. És így ha Krisztus uralmát hirdetjük. Kedves lesz a jövőtelünk, ahogy Pál is idézi Ézsaiástól. Mert aki a Krisztus evangéliumát szívből és lélekből hirdeti, az üdvözülni és már ma megkezdni az örök életet itt lent. Ámen.

Imádság: Mindenható Mennyei Édesatyánk! Hálás a szívünk és magasztalunk téged minden jótéteményedért amellyel megáldasz bennünket. Megköszönjük neked ezt az új napot, a madárdalt, a virágok színpompás kavalkádját és elsősorban azt, hogy ma is tanítottál, a Te szent ígéd által. Téged kérünk Urunk, hogy te tégy bennünket alkalmassá arra a szolgálatra amelyre elhívsz bennünket, és te add, hogy valóban Úgy szolgáljunk Téged ahogyan azt Te szeretnéd. Hálások vagyunk neked ezért a napért is, és megköszönjük neked, hogy bűnös voltunk ellenére is árad a kegyelem felénk, noha mi ezt nem érdemelnénk meg, bűnös voltunk miatt. Köszönjük bűnbocsátó kegyelmed, és szereteted. Ebben a szeretetben bízva, hozzuk most eléd, azt a családot, akik elhozták ide a Te szent házadba gyermekeiket, hogy ök is a te szövetségednek tagjai és kegyelmednek részesei legyenek. Kérünk, hogy vezesd öket a nekik rendelt úton, adj nekik erőt a feladatokhoz, az előttük álló próbatételekhez, és ahhoz, hogy sose felejtsek el: Te velünk vagy a világ végezetéig. Uram eléd hozzuk azt az ifjú párt is akik tegnap kérték a Te áldásod az ő házasságukra, add, hogy sose szakadjon el a hármass fonál, sose felejtsek el, hogy minden áldás, így a társ is tőled van. Uram te látod azt, hogy az örömeink mellett, mennyi fájdalom is van az életünkbe, így kérünk, hogy te adj vigasztalást, azoknak akik a gyász terhét hordozzák, és te adj gyógyulást azoknak akiket betegség keserít. Te adj erőt mindazoknak akik most nehézségben, vannak, és nem találják a helyes utat hozzád, add, hogy meghallják a mi énekünk és Istentiszteletünk, és megértve befogadva eljussanak hozzád. Uram ezért a világért is téged kérünk, látod mennyi katasztrófa történik körülöttünk, mennyien hálnak meg nagy hirtelenséggel. Add, hogy mi készek legyünk hazatérni Hozzád, abban a tudatban, hogy akár éljünk akár haljunk mi Hozzád tartozunk. Téged kérünk, hogy az előttünk álló héten is érezzük kegyelmed, és hogy amikor alkalmunk nyílik akkor hirdessük, megvalljuk a te ígédet, és ami hitünket. Mert Jézus Krisztus ezzel a feladattal is megbízott bennünket, így kérünk te munkáld azt Szentleked által, hogy általunk is terjedjen az evangélium. Ámen.

Ének: 398 1-5 Úr les a Jézus mindenütt